

въ душата. Законъ може да има само при възвишената Любовь. И онзи стражаръ, който е свършилъ четири факултета, ще може да изпълни великиятъ законъ на Любовта. Мнозина ще кажатъ: Това учение е неприложимо въ свѣта. Защо е неприложимо? — Умъ трѣбва! Ако свържете единъ вълкъ съ вжже, той лесно разрѣшава въпроса: прѣгризва вжжето, освобождава се и си заминава. Ако свържете коня, той ще каже: „Е, такава е волята Божия, такава е сѣдбата ми“ — и ще си умре гладенъ. Кой е правъ? — Вълкътъ е правъ. Ама лошъ билъ! Хубавъ е методътъ му, прѣгризва вжжето и се освобождава. Той е свободенъ. И коньтъ трѣбва да се научи отъ вълка да прѣгризва вжжето, макаръ че господарьтъ му го вързалъ. Има нѣкой коне, които се сѣщатъ да прѣгризватъ вжжето си, но това го правятъ по други съображения. Понеже вжжето е направено отъ конопъ, коньтъ си казва: „Може да има малко храница тукъ,“ и затова го дъвче, дъвче, докато прѣяде вжжето. Послѣ, като прѣяде вжжето, вижда се свободенъ, и си казва: „Я, та то могло значи да се освободя!“

Що е това, което ни каза?

Нѣкой пѣтъ съврѣменнитѣ хора ме сѣдятъ, казватъ: „Онзи, тамъ, заблуждава хората!“ Доведете при мене единъ човѣкъ отъ цѣлия свѣтъ, който да не заблуждава своитѣ близки! Искамъ да видя кои сѣ качества на онзи, който не заблуждава. Азъ искамъ да бждемъ справедливи, искрени, да знаемъ кой не е заблуденъ. Не, трѣбва да знаемъ, че има единъ Богъ надъ насъ, който не е само вънъ. Той е и вътрѣ въ насъ, и вънъ отъ насъ. Той регулира цѣлия ни животъ. И не само Той е надъ насъ, но ние сме заобиколени отъ множество други разумни същества, които упражняватъ влияние върху насъ. Тогава ние попадаме подъ друго едно заблуждение. Въ една кѣща се навѣдили паяци и почнали да прашатъ помежду си депутация, какъ да раздѣлятъ кѣщата, че да не прѣпятъ стиватъ на мухитѣ да влизатъ въ паяжината имъ. Заели всички кюшета. Обаче, идва единъ день слугинята на кѣщата и съ една метла разваля всичкитѣ паяжини. И ние, като паяцитѣ, наредимъ си законитѣ: тѣй и тѣй ще бжде, но, дойде единъ день слугинята